

תת"ע 8414/04/21 - מדינת ישראל נגד לואי סעדי

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

תת"ע 8414-04-21 מדינת ישראל נ' סעדי
בפני כבוד השופטת שרית קריספין

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה ע"י ב"כ עו"ד דקל

נגד

לואי סעדי

הנאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה בזמן פסילה, בניגוד לסעיף 67 לפקודת התעבורה.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 10.4.21, בסמוך לשעה 23:00, נהג הנאשם ברכב, ברחוב יפת בתל אביב, בסמוך לבית מספר 73 וזאת על אף היותו פסול מנהיגה על ידי בית משפט ושרישיונו הופקד ביום 22.2.21, למשך 5 חודשים.

הנאשם כפר במיוחס לו בכתב האישום וטען כי לא הוא נהג ברכב, אלא אחותו.

פרשת התביעה

מטעם המאשימה, העידו העדים הבאים:

עד תביעה מס' 1 - רס"ל רני מרעי, מטעמו הוגש דו"ח פעולה, שסומן ת/1.

עד תביעה מספר 2 - סמ"ר אליאור בוכריס, מטעמו הוגש מזכר, שסומן ת/2.

עד תביעה מספר 3 - רס"ר גל אור ביתן, מטעמו הוגש דו"ח פעולה, שסומן ת/3.

עד תביעה מספר 4 - רס"ר מוחמד מילאוי, מטעמו הוגשו המסמכים הבאים: הזמנה לדין ת/4, דו"ח מעצר ת/5, דו"ח פעולה ת/6 ועותק סרטון מצלמת גוף ת/7.

כמוכן, הוגש בהסכמה עותק מתיק הפסילה, 8973-06-20 בימ"ש לתעבורה בתל אביב, שסומן ת/8.

להלן גרסת המאשימה, כעולה מכתב האישום, העדויות שנשמעו מטעמה והראיות שהוגשו:

ביום 10.4.21, בסמוך לשעה 24:00, נהג עד תביעה 4 בניידת משטרה בתל אביב, ברחוב הערמון, פנה ימינה לרחוב הסלסלה והבחין ברכב הנוסע לאחור, כאשר ברכב נוהג גבר ואשה, הלבושה בחולצה לבנה, עולה לרכב מהצד שליד הנהג. במהלך הנסיעה, ביצע העד בדיקה במסוף המשטרתי, מצא כי רישיון הרכב פג תוקף וכרז לנהג לעצור. הרכב המשיך בנסיעה לעבר רחוב יפת לכיוון צפון ונעצר ליד חנות אביזרי רכב שבבניין מספר 73.

העד יצא מהניידת, התקדם לעבר הרכב ואז הבחין בנהג, שלבש "קפוצ'ון" שחור עם כיתוב בלבן, עובר ממושב הנהג אל המושב האחורי ובנוסעת שהייתה לצדו, כשהיא יוצאת מדלת הנוסע הקדמית ומנסה לעבור לצד של הנהג, אך לאחר שהבחינה בעד חוסם את דרכה, חזרה לדלת הנוסע הקדמית ועברה למושב הנהג, דרך מושב הנוסע.

העד ניגש אל הנהג, שהתגלה כנאשם, כאשר רגליו עדיין על גבי המשענת שליד מושב הנהג, ביקש את פרטיו המזהים, מצא כי הוא נוהג בזמן פסילה, הורה לו כי הוא מעוכב וכי עליו להיכנס לניידת, אך הנאשם סירב והתנגד לעיכוב ולכן, הורה העד על מעצרו ולאחר שהנאשם ניהל עמו מאבק גופני, הזעיק סיוע של שוטרים נוספים, כמפורט ב-ת/1 עד ת/3.

העד ציין, ב-ת/6 כי תאורת פנים הרכב דלקה, כך שיכול היה להבחין בבירור בנעשה בתוכו.

עוד ציין העד, כי הנוסעת ברכב אמרה לנאשם בשפה הערבית, שלא ילך אתו לתחנה והנאשם השיב כי הוא לא מתכוון ללכת לשום מקום.

הנאשם הועבר לתחנת המשטרה, שם נערכה כנגדו הזמנה לדין והוא שוחרר.

העד נשאל והשיב כי הבחין בנאשם כשהוא עובר ממושב הנהג למושב האחורי.

העד נשאל והשיב כי לא ידע שעליו להשבית את הרכב ולכן, לא עשה זאת.

הנאשם טען בפני העד, כי הוכה בשירותים של חניון תחנת המשטרה והעד השיב כי הנאשם התנגד בשטח למעצרו, דחף את העד ואף שבר את משקפיו וכי כאשר הגיעו לחניון התחנה, סירב הנאשם לצאת מהניידת והיה צורך להוציאו בכוח ובשירותים נערך עליו חיפוש, כמתועד ב-ת/6.

ב-ת/7, סרטון מצלמת הגוף של העד, ניתן לראות אותו מגיע לרכב, שכשהנאשם במרכז המושב האחורי ואשה במושב הנהג, מבקש ממנו להזדהות ולאחר שבודק את פרטיו שבמסוף, שואל אותו אם הוא פסול ולאחר הנאשם מאשר, שואל אותו למה נהג ברכב והנאשם משיב כי לא נהג והאישה אומרת "אני נהגתי, אני מודה שאני נהגתי". העד מורה לנאשם לצאת מהרכב ולאחר מכן אומר לו כי הוא מעוכב. הנאשם לא מסכים לעיכוב, שב וטוען כי לא נהג ומסרב לעלות לניידת המשטרה ואפילו אומר לשוטר - רק אם תרביץ לי אני עולה. בשלב זה, אומר לו השוטר כי הוא עצור והנאשם ממשיך לצעוק ולהתנגד למעצר מילולית וגופנית, טוען כי לא עשה דבר ולא נהג. ניתן להסיק מתוך הסרטון כי היה מאבק גופני בין השניים, עד לכבילתו של הנאשם, כאשר בינתיים, הגיעו שוטרים נוספים למקום.

פרשת ההגנה

מטעם ההגנה, העיד הנאשם בלבד ולהלן גרסתו-

הנאשם העיד כי היה בביקור משפחתי ברחוב הסלסלה ואחותו הגיעה כדי לאסוף אותו, כיוון שהוא פסול מנהיגה. לגרסתו, עד תביעה 4, הורה להם לעצור את הרכב ותקף אותו, כיוון שישב מאחור וזאת בגין היכרות מוקדמת בינו לבין משפחתו של הנאשם.

הנאשם טען כי לא התנגד למעצר, אלא חשש שלוקחים אותו לכלא ולכן, סירב להיכנס לניידת.

עוד טען הנאשם, כי בהגיעו לתחנת המשטרה, הוא קיבל מכות על מנת לשכנע אותו להודות שנהג ברכב.

הנאשם נחקר והשיב כי הרכב שבנדון הוא בבעלותו, טען כי היא נהגה והוא ישב מאחור, כיוון שהיה עייף.

הנאשם נשאל מדוע לא טען בפני העד, כי התנכל לו בגלל היכרות מוקדמת ביניהם והשיב, כי הוא לא רוצה לדבר אתו אלא עם בית המשפט.

הנאשם נשאל ואישר כי היה פסול מנהיגה במועד האירוע.

לשאלה מדוע לא הביא את אחותו לעדות בבית המשפט, השיב הנאשם כי היא עובדת, מצבה הכלכלי אינו תקין והיא לא יכולה להעדר מהעבודה.

דין והכרעה

לאחר ששמעתי עדויות הצדדים וסיכומיהם ובחנתי הראיות שהוגשו מטעם המאשימה, לא נותר בליבי ספק כי הנאשם עבר את העבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

הנאשם, כמפורט לעיל, לא כפר בהיותו פסול מנהיגה וטען, כי בשל היותו פסול כאמור, לא נהג ברכב, אלא ישב מאחור ומכאן, שהמחלוקת העובדתית היא רק בנוגע לזהות הנהג ברכב.

כעולה מעדותו של עד תביעה 4, כמפורט לעיל, בזמן שהבחין ברכב בנסיעה, נהג בו גבר, שבהמשך, זוהה כנאשם ואילו האישה, ישבה לצדו. העד נסע אחרי הרכב, תוך שמירה על קשר עין רצוף עמו, עד שהרכב נעצר ואז, תיאר העד כיצד יצא מהניידת והבחין בהם מנסים להחליף מקומות ואף הדגיש, כי תאורת תא הנהג עבדה וניתן היה להבחין בבירור בנעשה וכן, פירט את פריטי הלבוש של הנהג והנוסעת.

עדויות זו של העד, לא נסתרה על ידי הנאשם, אף שיכול היה, בנקל, להביא לעדות את מי שלגרסתו נהגה ברכב, אחותו והטענה כאילו לא יכלה להיעדר מהעבודה על מנת להעיד בבית המשפט, כאשר כתב אישום חמור תלוי ועומד כנגד הנאשם ויכול להיות מוכרע באמצעות עדותה, אינה סבירה בעיני וזאת בלשון המעטה. הימנעות זו של הנאשם, תיזקף לחובתו.

באשר לטענת הנאשם, כי העד מתנכל לו, בגלל היכרות מוקדמת עם משפחתו, הריש שהעד לא נחקר כלל בחקירה נגדית על גרסה זו ובהקשר זה, נקבע בע"פ 71609/03 צברי נ' מדינת ישראל: "ככלל, יש לעמת עד עם הנקודות הבעייתיות בעדותו. לכך נועדה החקירה הנגדית שהוכרה מאז ומעולם כספינת הדגל של השיטה האדברסרית. מטעם זה - אי הצגת שאלה במרבית המקרים, כמוה כהסכמה לדברי העד בנושא זה או אחר, או רצון מכוון שלא לאפשר לעד לתת הסבר מניח את הדעת לשאלה. התמודדות העד עם השאלה, הסבריו, אופן מתן העדות - הם המכשיר היחיד המצוי בפני בית המשפט בהכריעו בסוגיה הספציפית שבמחלוקת. משנשלל מבית משפט מכשיר זה - אין לצפות כי יסיק מסקנות לחובת העד ומהימנות גרסתו".

ואילו כבוד הש' קדמי, כתב בספרו "על הראיות", חלק רביעי, עמ' 1949:

"כאשר לא מציגים לעד שאלות בחקירה שכנגד בקשר לנושא מסוים, ההנחה היא - בהעדר הסבר סביר אחר - כי אין חולקים על דברי העד באותו נושא: ואפילו מוסברת אי ההתייחסות - יש לה משקל לטובת גרסת העד, באשר באותה נקודה לא הייתה לעד הזדמנות ל"הגן" על עמדתו".

לפיכך, משקיבלתי גרסת המאשימה ודחיתי גרסת ההגנה, אני קובעת כי המאשימה עמדה בנטל המוטל עליה ומרשיעה את הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ב' טבת תשפ"ב, 06 דצמבר 2021, במעמד הצדדים